

Recordant Mn. Joan Bellavista

Mn. Joan Bellavista va morir el dijous 11 de febrer d'enguany, als 81 anys d'edat. La setmana abans havia celebrat la missa del matí, com cada diumenge, a la nostra parròquia de Santa Eulàlia i va poder anar a venerar la Mare de Déu de Montserrat el dia abans de la sobtada malaltia. El diumenge, 28 de febrer, a la missa de migdia, es va pregar per ell, en agraïment per tots els serveis que ha fet a la nostra comunitat durant tants anys. Al final de la missa, se'l va recordar amb testimonis dels diversos àmbits en els quals va treballar especialment. Pel seu interès reproduïm alguns dels textos que es van llegir aquell dia:

Del grup de litúrgia parroquial

En aquesta Eucaristia i en aquest altar en que tantes vegades havies celebrat, et sentim encara entre nosaltres, mn. Joan.

La litúrgia era la teva santa passió. Visques amb gran entusiasme i joia la reforma litúrgica del Vaticà II, n'eres un fidel servidor i ho demostraves en la pràctica pastoral.

Gràcies d'haver-nos fet estimar la litúrgia amb l'amor a l'església, que tu vivies profundament i ho transmeties amb la teva vida de prevere, germà i amic fidel en qui sempre podies confiar.

Gràcies pel teu testimoni humil i fidel, acompanyant-nos en les trobades de revisió de vida. Tu hi creies i ens ajudaves a viure la fe encarnada en el viure de cada dia. Durant molts anys vas ajudar petits grups a pregar, a perseverar, a mantenir la confiança en els moviments cristians d'església.

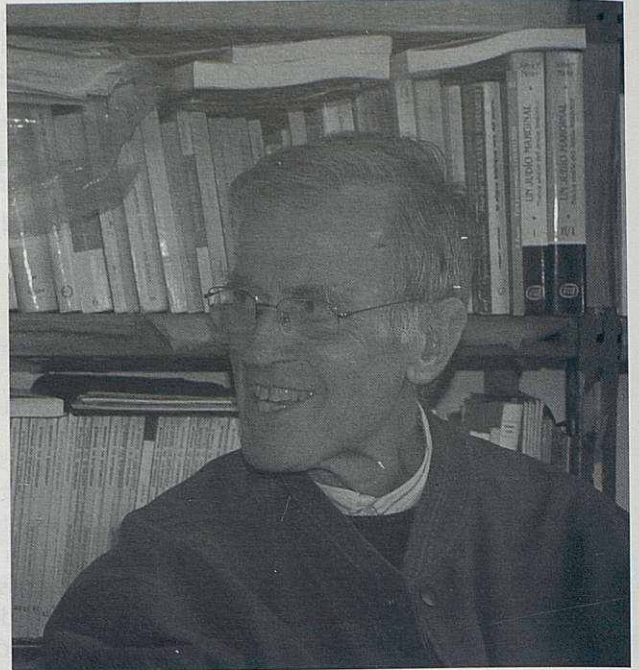
Gràcies a Déu per la teva consagració al servei de l'església i gràcies per tot el que hem rebut de tu. Has estat presència de Déu entre tots els qui t'hem estimat.

Ara que ja frueixes sense vel de la Litúrgia del cel, ajuda'ns perquè també nosaltres, amb el teu exemple, puguem arribar a viure-la eternament. Cantarem per sempre la misericòrdia del Senyor.

Montserrat Pallarés

Del Moviment de Pobles i Comarques

Per a molts Mn. Joan Bellavista ha estat el mossèn que deia la missa de les 9 del matí. Sempre disposat, amb la seva senzillesa, amb una veu afeblida en els darrers temps, i alhora amb unes homilies entenedores i sempre profundes, amb tota la cura del seu saber litúrgic. I per descomptat, era l'enamorat de Puiggraciós.

Però Mn. Joan ha estat també l'home estudiós, el professor de la Facultat de Teologia i al mateix temps el consiliari del moviment que ha acompanyat en la fe a grups de joves i d'adults, des dels de la JAC dels anys 50 fins als de Pobles i Comarques mentre li ha estat possible. D'aquesta manera acomplia amb escriure allò de l'Evangelí que se'ns demanarà segons els dons que Déu ens ha concedit.

Comunicava l'esperança que donava sentit a la seva vida. En una entrevista sobre el futur de l'Església deia: "l'Església de Jesús l'escriuen les comunitats humils i els pobres autèntics, partint-se el pa, la Paraula, la presència al món, l'acció missionera. Així doncs no hi cap el desànim, les possibilitats de viure la fe a les petites comunitats són moltes". Era amb aquesta il·lusió, sense ingenuïtat, ben lúcida i fonamentada, com assistia, sense fallar mai, a les reunions de consiliaris per revisar la situació i planejar el futur, i a les trobades del moviment al Vallès. Les seves intervencions eren sempre per valorar el que tenim, per petit que fos, i de confiança en l'esdevenidor.

Més enllà de les seves capacitats, sobresortia una extraordinària sensibilitat per la bellesa que ell trobava en la natura i en l'art, que no deixà mai de transmetre'ns. En una homília de fa molts anys ens convidava a donar gràcies pel do de saber veure, de poder admirar, en un món en el que tanta gent mira sense veure-hi.

Gràcies per tot el què ell ens ha aportat, a l'Església, al moviment, a Santa Eulàlia, a l'Ametlla, a Catalunya. Ara contempla l'única bellesa veritable que és la de l'amor de Déu.

Jaume Dantí i Riu